

Підсумовуючи вищевикладене зазначимо, що застосування комплексного підходу до оцінки результатів діяльності підприємства сприятиме раціоналізації використання його ресурсного потенціалу, оптимізації ефективності персоналу та рівня його завантаженості, а також підвищенню координації між структурними підрозділами як у внутрішньоорганізаційному контексті, так і у взаємодії з клієнтами та постачальниками.

Література:

1. Трусова Н.В., Терещенко М.А. Фінансовий аналіз підприємства: методика та практика: навчальний посібник. Таврійський державний агротехнологічний університет. [2-ге вид.]. Мелітополь : Мелітоп. міськ. друк., 2019. 272 с.

3. Турило А. М. Фінансово-економічні аспекти оцінки результатів і ефективності діяльності підприємства. *Фінанси України*. 2019. № 8. С. 35-44.

ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПРОЕКТІВ З МІСЦЕВОГО БЮДЖЕТУ ШЛЯХОМ ЗАЛУЧЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ФАНДРЕЙЗИНГУ

Щесюк С.В., старший викладач,

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-2097-039X>

Події останніх років на рівні національної економіки, так і на ринку міжнародних фінансів ще раз доводять, що потреби соціальних верств суспільства невідмінно зростають в той час, як можливості місцевих бюджетів вкрай обмежені з явно вираженою тенденцією до скорочень в перспективі. Тому, з року в рік перед місцевими бюджетами постає завдання, яке полягає у вирішенні питання надходжень коштів на фінансування окремих проектів, особливо соціального спрямування. Найкращим способом вирішення проблем з надходження фінансів є залучення механізмів фандрейзингу. Такий спосіб залучення цільових дотацій вже декілька десятиріч ефективно використовується в розвинених країнах світової спільноти та набирає ще більших обертів [2, с. 28].

В нашій країні подібний спосіб суб'єктних дотацій отримав би підтримку бізнес-структур та заможних верств населення. Пояснення доволі просте: переважна більшість бізнесменів, накопичивши значні статки мають бажання використати їх не лише для себе, але і на тих, хто

потребує підтримки серед незаможних верств населення, але в силу високої корумпованості бюрократичного апарату органів державної влади вони побоюються щодо цільового використання внесених ними коштів. Зокрема, наглядним прикладом являється наступний. Рівненський бізнесмен закупив для дитячого будинку комплект нових меблів. І яким було його здивування, коли приїхавши через місяць він їх не побачив. Їх списали... Саме тому в таких та подібних до цієї ситуацій доцільним є залучення ефективних форм цільових дотацій, оскільки саме вони допоможуть вирішити ряд нагальних проблем з фінансування вкрай необхідних соціальних проектів на які не вистачає коштів в місцевих бюджетах. Звідси випливає основне правило фандрейзингу: спонсори фінансуючи певний проект сподіваються на чесну майбутню співпрацю із посильним вкладом самих учасників [1, с. 73].

В такому випадку місцеві бюджетні організації не використовуючи коштів платників податків вирішуватимуть проблеми фінансування за рахунок привернених спонсорських дотацій. Для цього необхідно не лише бути обізнаним в сфері фандрейзингу та його поняттях, але і вміти оперувати його інструментами, оскільки саме це забезпечуватиме авансовану репутацію в бізнес-середовищі. Тобто спонсори повинні мати впевненість у цільовому використанні наданих ними фінансів оскільки першочергово зацікавлені у фінансуванні привабливих та соціально значимих проектів та реалізованих відповідними організаціями.

В свою чергу, місцеві бюджети повинні зосередити увагу не на пошуках дефіцитних коштів, а на навчанні та підготовці фахівців, які володіють навичками із залучення суб'єктних дотацій. Це вимагає часу та терпіння. Подібні спеціалісти повинні знати анатомію заявки, вміти провести евалюацію проекту, показати реалізаторам ступінь виконання поставленої мети та довести власну спроможність та компетентність в даному проекті для подальшої співпраці. Оскільки більшість спонсорів хочуть знати на що конкретно будуть використані його гроші. Вони мають власні інтереси в реалізації певного проекту, але невідомі реципієнтам.

Таким чином, наростити потенціал будь якого місцевого чи регіонального бюджету цілком реально, використавши альтернативні джерела фінансування соціальних проектів, які повинні реалізовуватися за рахунок місцевих бюджетів завдяки використанню набутого досвіду розвинених держав та формуванню команди підготовлених компетентних фахівців для яких метою запланованого проекту є не

отримання коштів, а вирішення посталої проблеми. Фінанси, в даному випадку, виступають, як засіб або інструмент з реалізації соціально значимих заходів, одночасно будучи елементом механізму нарощеного потенціалу певного регіону у вирішенні завдань, потребуючих вирішення місцевим бюджетом.

Література:

1. Краплич Р.Р. Розвиток локальних ресурсів, або вступ до соціального інвестування. Рівне: «Фундація імені князів-благодійників острозьких», 2003. 128 с.
2. Корпоративне спонсорство. К. : ІАЦФ, 2000. 60 с.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОРИСТАННЯ РИЗИК-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ В СТАНДАРТАХ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ

Акімова Н.С., кандидат економічних наук, професор,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8608-8757>

Наумова Т.А., кандидат економічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8373-870X>

В даний час ефективність діяльності організації багато в чому залежить від розробки та впровадження бізнес-процесів, які дозволяють комерційній організації досягти поставлених стратегічних цілей. Будь-який бізнес-процес завжди взаємопов'язаний з низкою різних ризиків. У разі реалізації цих ризиків мета такого бізнес-процесу досягається частково або зовсім не досягається.

В.Ю. Фаб'янська [1, с. 113] наголошує, що при оцінці аудиторського ризику необхідно оперувати наступними основними стандартами: МСА 200 «Загальні цілі незалежного аудитора та проведення аудиту відповідно до Міжнародних стандартів аудиту»; МСА 315 «Ідентифікація та оцінка ризиків суттєвих викривлень через розуміння суб'єкта господарювання і його середовища»; 320 «Суттєвість при плануванні та проведенні аудиту»; 330 «Дії аудитора у відповідь на оцінені ризики»; 450 «Оцінка викривлень, ідентифікованих під час аудиту».